

ວິເຊແຈ້ງ

ກາງພັນຖາດປະ

ມານຸ່ຍໍ່ທຸກຄົນພັນທຸກໆໄດ້ຈົງ...

ດ້ວຍວິຊາ ມີໃໝ່ຄວາມຮູ້

ປຶລມນີ

କେବେଳ

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ

วิชา...ทางพันทุกข์

นิลมณี

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหนังสือสมุดแห่งชาติ

นิลมณี

วิชา...ทางพันทุกข์-- กรุงเทพฯ : ปราชญ์, 2556.

160 หน้า

1. ธรรมะกับชีวิตประจำวัน. 2. ความทุกข์-แห่งศาสตร์-พุทธศาสนา. I. ชื่อเรื่อง.

294.3144

ISBN : 978-616-344-039-6

จัดพิมพ์โดย

ปราชญ์ สำนักพิมพ์

บริษัท เพชรประภาย จำกัด

8 อาคารเพชรประภาย ถนนรามอินทรา

แขวงเมืองบุรี เขตเมืองบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2917 9955 # 204 โทรสาร 0 2917 9570

พิมพ์ที่

บริษัท คอนเซ็ปท์พรินท์ จำกัด

42 ซอยจันทน์ 43 แยก 3 ถนนจันทน์

แขวงทุ่งวัดดอนเมือง เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท ออมรินทร์ บุ๊ค เท็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จงถนน

ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0 2423 9999 โทรสาร 0 2449 9561-3

Homepage : <http://www.naiin.com>

ราคา 150 บาท

ສານັກພິມພໍ
ປຣາຊ

ວອບຮູ້ສູ່ປົມມາ
ດ້ວຍປະຫຼາມແຫ່ງປຣາຊ
ອຸ້ນ

ປະທານທີ່ປຣຶກຂາກິຕິຕິມຕັດ

ເພື້ອຈຳກົດກົດ

ທີ່ປຣຶກຂາສຳນັກພິມພໍ

ໄພວັງໝົງ ເຕະະຄວາມ

ພລ.ຕ.ທ.ການຸ ແກ້ໄຂລາວພັດ

ພລ.ອ.ຕ.ກວົງທັດ ຈັນທວງແກ້ວ

ພ.ອ.ມ.ລ.ການຸມັນພ ການຸມາສ

ເອນັກ ນຸ້ດັ່ງຄົບດີ

ປຣຶກຂາ ບຸນຍົກດຳ

ໜົນທວງໝົງ ສານຸວັກໝົງ (ນ.ບ.)

ຈາກ ຮຳມັນ

ອັນກຸນ ເຊື້ອໄທຍ

ກັກຈິຈາ ພຸກາຮຣ

ນັນທີ່ຈາ ອັບລາ

ກມລພວ ໂອວາທສາວ

ນິລມຄື

ບວິຈັກ ຄື່ຍົງວິຈັນສັສ ຈຳກັດ (Keyative111@gmail.com)

ບວິຈັກ ຄື່ຍົງວິຈັນສັສ ຈຳກັດ (Keyative111@gmail.com)

ທີ່ປຣຶກຂາກົງມາຍ

ປຣານາຮີການບຣິຫວາ

ປຣານາຮີກາ

ຜູ້ໜ່ວຍບຣຣານາຮີກາ

ປຣານາຮີກ

ຜູ້ເຂົ້ານ

ສີລັກກຽມ

ອອກແບບປກ

© ສານັກພິມພໍ ຫ້າມທໍາການລອກເຄີຍໄໝວ່າສ່ານໜຶ່ງສ່ານໃດຂອງໜັງສືອ

ນອກຈາກຈະໄດ້ຮັບອນນຸບາຕາຈາກ ປຣາຊ ສຳນັກພິມພໍ

คำนำสำนักพิมพ์

“

ทุกชีวิตสามารถพัฒนาได้จริง
ถ้าหากใจของเรารักความ
ใจของเราได้ศึกษาและรวม
มาดีแล้วอย่างแท้จริง

สิ่งที่ปรากฏเป็นทุกข์ในใจนั้นพระท่านว่าล้วนมาแต่ความคิดทั้งสิ้น วิชา
พัฒนาทุกชีวิตไม่มีสอนในมหาวิทยาลัย

แต่เป็นวิชาที่ต้องปฏิบัติอย่างแท้จริง
ด้วยใจของเราเอง

อ่านแล้วคุณจะเข้าใจว่า การพัฒนาต้องทำอย่างไร เหมือนที่พระ
พุทธเจ้าสอนเขาไว้มาเนินนานกว่า 2,000 ปีแล้ว อย่างแท้จริง

ราช รามัญ
บรรณาธิการ

คำนำนักเขียน

หลักนหลายร้อยครั้งที่ปราชากฎอยู่ในพระไตรปิฎก ตลอดทั้งที่ต่างๆ เมื่อ
อ่านแล้วทำให้เราทราบดีว่า หนทางแห่งการดับทุกข์นี้มีอยู่แท้จริงสามารถ
น้อมนำเอาไปปฏิบัติ เพื่อให้ดับทุกข์ได้

“วิชชา”

เป็นคำที่สูงกว่า

“วิชา”

เพราะสิ่งเรียกว่า “วิชชา” นี้เป็นคำเรียกเฉพาะความมร្នที่ทำให้แจ้งถึง
 พระนิพพานเท่านั้น แต่ความมร្នอย่างอื่นสำหรับทำมาหากินเขาเรียกว่า
 “วิชา”

ดังนั้นหนังสือเล่มนี้ “วิชชา...ทางพ้นทุกข์”

จึงเป็นหนังสือดีอีกเล่มที่สามารถ ทำให้คุณพ้นทุกข์ได้อย่างแท้จริง

นิลมณี

สารบัญ

ทางไปสวารค์...ชั้นดุสิต

8

ขันติ...ไปถึง...นิพพานได้

18

มองโลก...ทุกอย่าง...ในมุมบวก

28

บารมี...แห่งความอดทน

38

ชนะความกรธ....

ด้วยความไม่กรธ

50

ธรรมะอยู่ที่ไหน

60

อดทนต่อ...

ทุกสรรพสิ่ง...ที่ขวางกัน

74

ชันะ...ด้วยความมุ่งมั่นในธรรม

84

ต้องมีเป้าหมาย...ชัดเจน

94

เนื้อนานาถุญ

104

เพื่อก้าวไปสู่...นิพพาน

114

บุชาคน...ที่ควรบูชา

122

ชีร้อยพระพุทธบาท

132

การบูชา...อันแท้จริง

142

ปิดอย่าง...

152

“

ขันคิและเมคคาธรัม
เป็นคบะครุณชั้นเยี่ยม
สำหรับผู้ที่มุ่งฝึกฝนอบรมตนเอง

”

ปัญหาที่เกิดขึ้นบันโลงมนุษย์ของเราทุกวันนี้ไม่มีอะไรที่เป็นของใหม่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม หรือปัญหาอื่นๆ อีกมากมาย ล้วนแต่เป็นปัญญาที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีตด้วยกันทั้งนั้น เพียงแต่มีการเปลี่ยนรูปแบบไปตามกาลเวลาเท่านั้น และปัญหาที่เกิดขึ้นมาในแต่ครั้งก็มักจะทำให้เราเสียชั่วโมง ต้นทุนหากตกใจกลัว

จนในบางครั้ง
อาจจะทำให้เราไม่กล้าที่จะทำอะไร
แท้ที่จริงนั้น

ปัญหาที่เกิดขึ้นมา
มันไม่ได้ได้ทำให้คนเราຍໍາແຍ່
แต่มันอยู่ที่วิธีการ
ของการมองปัญหาเสียมากกว่า
ที่จะทำให้คนเราต้องຍໍາແຍ່

หากเมื่อใดที่เราพบเจอกับปัญหา

สิ่งแรกที่เราต้องทำก็คือ เราต้องตั้งสติ หยุดความคิดฟุ่มฟ่าน หยุดความกระวนกระวาย ทำให้ใจสงบ เพื่อเป็นการเรียกขวัญและกำลังใจกลับคืนมา ใจที่สงบล้วนเป็นใจที่มีพลัง พลังที่วันนี้เป็นของสติปัญญา และความสำเร็จ

**ถ้าหากมีกำลังที่ใจ เวลาที่เกิดปัญหาขึ้น
มันก็อาจจะไม่เป็นปัญหาแล้วก็ได้**

เพราะสามารถที่จะขัดก geleidaด้วยปัญญา เมื่อมีกำลังใจ ปัญหาและอุปสรรคก็จะกลایเป็นเพียงแค่เรื่องเล็กน้อยไปเท่านั้น แล้วเราก็จะผ่านพ้นทุกอย่างไปได้ด้วยดี

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน ขุททกนิภัยชาดก ว่า

“ดูก่อนภิกษุ เคือบวชในพระพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้า ผู้ไม่กรธ ทำไม่จึงทำความกรธเล่า โบราณกับบันฑิตทั้งหลาย เมื่อเครื่องประหารตั้งพันตากลงบนร่างกาย เมื่อถูกเข้าตัดมือเท้า หู และจมูก ก็ยังไม่กระทำความกรธแก่คนอื่น”

**ทุกคนที่เกิดมา
ก็อยู่ในช่วงระหว่างการฝึกฝนตนเอง
ให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์**

คำว่า สมบูรณ์ ในที่นี้ก็คือ

มุ่งกำจัด
ความโลก ความโกรธ
และความหลงให้ออกไปจากใจ
ขจัดกิเลสอาสวะทั้งหลาย
ทั้งอนุสัยกิเลสและสังโยชน์
เบ้องต้าเบืองสูงให้หมดสิ้นไป

หากเป็นภิกษุก็ต้องเป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ ดังเช่น พระดำรัส ข้างต้น ที่พระพุทธองค์ทรงมุ่งให้ภิกษุกำจัดความโกรธออกจากใจไม่ให้เป็นคนมักโกรธ เจ้าอารมณ์ แต่ให้เป็นผู้เยือกเย็นด้วยกฎนา ผ่องแกว่ด้วยปัญญา แม้จะถูกประทุษร้ายหมายເຫຼົາສືບຕົກตาม ก็ไม่มีความโกรธแคน หรือคิดประทุษร้ายตอบ

เพราหนทาง
ที่นำไปสู่นิพพานได้นั้น
มีแต่สุขเบือกเย็น ซึ่งส่วนทาง
กับโกรธเคือง ชุ่นข่องหมองใจความรุ่มร้อน

ฉะนั้น พระพุทธองค์จึงสอนให้ภิกษุกำจัดความโกรธเสีย

ในครั้งพุทธกาล เมื่อครั้งที่ภิกษุสงฆ์นั่งสนทนากันในโรงธรรมสปา ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับพะเทวทัตออกฤบaya ปลงพระชนม์พระพุทธเจ้า

ด้วยการว่าจ้างนายขมังนู กลิ๊งศิลาและให้ปล่อยช้างนาฟ้าคิรี ภิกขุรูปหนึ่งได้ฟังแล้ว เกิดความกรธเคืองต่อพระเทวทัตขึ้นมา

ที่เป็นคนอกตัญญู ไม่รู้บุญคุณของพระบรมศาสดา

เมื่อพระบรมศาสดาเสด็จมา ทรงทราบเรื่องและตรัสสอนว่า

“ดูก่อนภิกขุ เธอบัวในศาสนาของพระพุทธเจ้าผู้ที่ไม่มีความกรธทำไม่จึงทำความกรธเล่า โบราณกับนพิตหงษ์หลาย เมื่อเครื่องประหารตั้งพันตกลงบนร่างกาย เมื่อถูกเขาตัดเมือ เท้า หู และจมูก ก็ยังไม่กระทำความกรธแก่คนอื่นเลย แล้วทำไม่เช่นไม่ประพฤติตามเราผู้เป็นตถาคตเล่า”

เมื่อพระพุทธองค์ทรงสอนภิกขุไม่ให้ผูกกรธพระเทวทัตแล้ว พระพุทธองค์ก็ยังตรัสรสสอนต่อไปอีกว่า

“ดูก่อนภิกขุหงษ์หลาย ไม่ใช่บัดนี้เท่านั้น ที่เทวทัตพยายามจากเรา ในชาติก่อนๆ เทวทัตก์หาทางทำร้ายเราเรื่อยมา แต่เทวทัตก์ไม่อาจทำร้ายได้แม้แต่ความสะดุงตกใจก็ไม่เกิดขึ้นกับเราเลย ในกาลก่อน ในเวลาที่เราเป็นธรรมบาลกุமาร เทวทัตทำเราผู้เป็นบุตรของตนเองให้ถึงความสิ้นชีวิต ถึงกระนั้นเราก็ไม่กรธเคืองในเทวทัตเลย”

แล้วพระพุทธองค์ทรงนำเรื่องในอดีตมาเล่าให้ภิกขุสงฆ์ได้ฟังว่า

ในอดีตกาล

เมื่อพระเจ้ามหาปตากะครองราชสมบัติอยู่ในเมืองพาราณสี พระโพธิสัตว์ปังเกิดในพระครรภ์ของพระนางจันทาเทวี ซึ่งเป็นอัครมเหศี ของพระเจ้ามหาปตากะ พระประยูรญาติขานานนามพระโพธิสัตว์ว่า

ธรรมบาล

ในเวลาที่ธรรมบาลกุമารมีอายุได้ 7 เดือน พระมารดาให้ส่งสนานกุมาโร โดยใช้น้ำผึ้งสมด้วยของหอม ตอบแทนพระกุมาลด้วยภาษากากรณชั้นเลิศ แล้วให้พระทับบันงเล่นด้วยความรักและความเอ็นดู แม้เห็นพระราชาเสด็จ มา พระนางก้มได้เสด็จลุกขึ้นรับ จึงทำให้พระราชาทรงกริ้ว ที่พระนางไม่ยอมออกมากتاب้อนรับเหมือนแต่ก่อน

เมื่อเสด็จกลับไปประทับนับนราชาสถาน ก็ทรงพิจารณาด้วยความโกรธ เคียงว่า ที่มีเหลือของเรามาเป็นเช่นนี้ก็ เพราะว่าทารกนี้เป็นเหตุ จึงมีรับสั่งให้เรียกเพชณชาติที่ใจเต็มให้เข้ามาในพระราชฐานชั้นใน

เมื่อเพชณชาต เข้ามาถึงแล้วได้ทำการถวายบังคมแล้ว พระเจ้ามหาปตากะมีรับสั่งให้เป็นธรรมบาลกุമารมา

เมื่อเพชณชาตได้รับบัญชาแล้ว ก็เข้าไปແย่งซิงพระกุมาธิ้งอยู่ในห้อง ของพระเทวีโดยที่ไม่มีความเกรงใจ เมื่อนำตัวของพระกุมามาได้เรียบ ร้อยแล้วก็นำมารางไว้ตรงแผ่นกระดานที่เตรียมไว้

ฝ่ายพระนังจันทาเทวีทรงรำให้พร้อมกับวิ่งตามหลังเพชณมาตมา

แล้วทันใดนั้นพระราชาก็ทรงมีรับสั่งว่า

“เจ้าจงตัดมือทั้งสองข่องธรรมบาลกุมาาร”

พระนังจันทาเทวีทรงทูลอ้อนวอนว่า

“ข้าแต่มหาราชน บุตรของหม่อมฉันเพิ่งมีอายุได้ 7 เดือน ยังอ่อนอยู่ไม่รู้เรื่องอะไร บุตรของหม่อมฉันไม่มีความผิด ถึงแม่ความผิดจะheavyไปยังไง ก็ควรจะมีในหม่อมฉันผู้เดียว เพราะฉะนั้นขอพระองค์ทรงรับสั่งให้ตัดมือทั้งสองข่องหม่อมฉันเด็ด”

เมื่อพระราชาได้เห็นพระนังจันทาเทวีแสดงความรักต่อธรรมบาลกุมาารมากถึงเพียงนี้ก็ยิ่งทำให้พระองค์เกิดความอิจฉาและโกรธเคืองมากยิ่งขึ้น จึงตรัสว่า

“ห่านอย่าซักซ้ำ จงตัดมือเท้าทั้งสองเสีย”

เมื่อสิ้นเสียงตรัสของพระเจ้ามหาปตานะเพชณมาตกิลง มือตัดมือและเท้าทั้งสองข่องธรรมบาลด้วยดาบอันคมกริบ ธรรมบาลกุมาารแม้จะถูกตัดมือและเท้าทั้งสองก็ไม่ร้องไห้ ทรงอดกลั้นต่อทุกข์เวทนาตัวขึ้นติดรวม และเมตตาธรรม

จึงทำให้พวนยังมีสติอยู่
แต่ก่อนที่วินัยภูณ์ของพวนจะออกจากร่างพวน
ได้รับลึกถึงพระพุทธเจ้าเป็นอุปารามณ์
และได้กระทำอัญชลีอีกครั้งที่สุด
แล้วก็หมดหมายใจไปตรงนั้นเอง

หลังจากที่พวนได้ลัดจากโลกนี้ไปแล้ว บุญส่งผลให้ได้ไปเสวยสุขอุปบน
สรวลร์ เหตุเนื่องมาจากอนุภาพของใจที่ผ่องใส่ก่อนที่จะละโลก และตั้ง^๔
แต่นั้นมาในกัปที่ 92 แต่กัปนี้ ท่านไม่ต้องไปobaoโดยภูมิเลย ไม่รู้จักทุคติ ใน
กัปที่ 54 แต่กัปนี้ ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิมิพระนามว่า มีคเกตุ ทรง
สมบูรณ์ด้วยแก้ว 7 ประการ ครั้งมาถึงในสมัยพุทธกาลนี้ ท่านได้กลับ^๕
ลงมาเกิดเป็นมนุษย์แล้วท่านได้ออกบวชในพระพุทธศาสนา ท่านบวช
ได้ไม่นานเท่าไหร่นักก็ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ สมบูรณ์ไปด้วยคุณ
วิเศษเหล่านี้ คือ

ปฏิสัมพิทา ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖

ผู้ที่มีใจที่เลื่อมไว้ในพระวัตนะรับสามารถที่จะเป็นประตูเปิดօบายภูมิได้ผู้
ใดก็ตามที่มีใจผ่องใส่ตลาดในการจับแองคิดที่เป็นบุญเป็นกุศล ไม่มีการ
คิดที่จะบั่นทอนโอกาสที่ดีงามของตน แต่กลับรู้จักการไขว่คwickว่าเอาบุญ
ในทุกสถานการณ์ นั้นก็เท่ากับว่าเราได้สมบัติยิ่งกว่าสมบัติทั้งหลาย

ทั้งที่เป็นโลภิยะและโกรุตธรรมบัตติติดตัวไป
จนกว่าจะถึงที่สุดแห่งธรรม ■